

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

62 Media nocte surgebam ad confitendum tibi, super iudicia iustificationis
tuæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](#)

nunquam deposui, ille sum me inter hu-
iusmodi pericula custodiuīt. Cuius enim *Psal. 36,*
in corde lex Dei est, non supplantabuntur
gressus eius.

62 Media nocte surgebam ad confiten-
dum tibi super iudicia iustificatio-
nis tuæ.

Scriptum quidem est in libro Sapientie, *Sap. 16.*
præueniendum esse solem ad benedi-
ctionem tuam: sed amor, & desiderium in
pectore meo clausum appropinquantem
solem expectare non potest. Media nocte *Nocte*
non solum memor eram nominis tui, nō laudādus
solum meditabar in te requiescens in stra- *Deus,*
to meo, sed surgebam ad confitendum ti-
bi. Quod autem dicitur, *Media nocte.*

Primum indicat etiam ipsam medium Primò,
noctem, & tenebras occasionem esse remi- ob bene-
niscendi Dei. Ipse etenim, vt notat San- ficiū no-
ctis Chrysostomus, quasi pia mater velum *&tis ipsius.*
noctis filio in cunis degenti ad quietem *Lib. 2 de*
dementer expandit: unde suis versibus, *Cōpunct.*
quorum B. Augustinus meminit, S. Am- *Conf. lib.*
brosius hanc Dci clementiam celebrat, in- *9. c. 12.*
quiens.

Deus creator omnium,
Polique rector, vestiens
Diem decoro lumine,
Noctem soporis gratia.
Artus solutos ut quies

Red-

Reddat laboris usui :
Mentesque fessas alleuet,
Luctusque soluas anxios.

Secundò, ostenditur commoditas nob̄b cōmo-
sturno tempore orandi : de qua S. Bernar-
ditatem dus. Quām secura , inquit , ascendit de no-
temporis. ētē oratio , solo arbitrio Deo , sanctoque
Ser 86. in Angelo , qui illam superno altari suscipit
Cant. præsentandam ! Quām grata & lucida ve-
recundo colorata rubore ! quam serena , &
placida nullo interturbata clamore , vel
strepitu ! Quām denique munda atque sin-
cera nullo respersa puluere terrenæ solici-
tudinis , nulla aspicientis laude , seu adu-
litatione tentata.

Tertiò, Tertiò , apparet necessitas siue laudis,
quia sem- siue subsidij , quod indigentiam nostram
per ege- leuet. Cunctis itaque horis : atque momē-
tis vtrumque fieri debet. Alterum benefi-
cijs Dei debemus , quibus ubique , semper
que fruimur ; vt nec tam frequenter , iu-
ta

Or. 1. de Nazianzenum , ducere spiritum debea-
Theolog. mus , quam Dei nostri , atque beneficio-
rum eius meminisse. Alterum debemus
infirmitati nostræ , quia per singulas ho-
ras , præsertim nocte , vt notat Ambro-
sius , temptationibus pulsamur , contra quas
præsidia conquirere , & orationis arma
corripere nècessè est.

Quartò, desiderium ostenditur diuinæ
laudis flagrantissimum : quia , vt dictum
est , non modo solem præuenit , sed valde
peccat.

Studium
diuinæ
laudis.

IN PSAL. CXVIII. 403

præuenit. Et , dum alij stertunt, & quasi mortis imagine redduntur inutiles, ipse in laudes Dei seipsum excitat, vt nullo tempore siue mens, siue os eius à Dei laudibus fileat.

Tandem ostenditur perpetua opportunitas alloquendi Dei: quod maximum est beneficium, & consideratu iucundissimum. Ad Reges mortales quam difficiles aditus sunt? quam sagaciter odoranda, & captandate tempora? quam patienter expectanda, ut eorum copia fiat! Sæpè eorumdem quies, & humanæ necessitates aditum misericordium precibus intercludunt. Non ita Rex noster. Non dormitat ille, nec dormit. Vbique nobis, & semper vacat. Semper ad eum patet accessus, non modo nullo ministrorum impediente, verum & Angelis, & ipso Domino inuitante. Quauis hora nobis libellos supplices porrigitur, & in eius sinum nostras necessitates deponere. Neque aut lumine indigent oculi eius, qui videt in abscondito, & ipsa lumen est indificiens: aut sopitæ sunt aures, cui silentium loquitur. Non enim qui plantauit aurem, non audiet: aut qui fixit oculum, non considerat: sed oculi Domini super iustos, & aures eius ad pretium eorum.

Perpetua
opportu-
nitas al-
loquendi

Psal. 120.

Psal. 93.

Psal. 33.

63 Parti-